

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravištvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 171.

V Ljubljani, v četrtek 30. julija 1891.

Letnik XIX.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom prične se nova naročba na

„SLOVENCA“,

h kateri najljubšeje vabi

upravištvo.

Naročnina razvidi se na glavni listi, a na naročnike, ki se oglašajo, pa ne določajo naročnine, se ne ozira.

Kdo seje prepri?

VI.

V zadnjem članku smo dokazali, da slovenska duhovščina dokazuje pravo svoje rodoljubje v besedi in dejanju. Preostaja nam v prvi vrsti, da v naslednjih člankih pojasnimo svojim čitateljem, osobito onim, ki duhovščini predbacivajo nerodoljubje in brezdomovinstvo, kakšno je pravo rodoljubje, kaj je bilo in je duhovščini vodilo in pravilo za pravo rodoljubje. Domači naši nasprotniki namreč vedno trdijo, da je narodnost absolutna, najvišja, da moramo narod ljubiti „čez vse“. V tem svojem pojasnjevanju ne bomo navajali citatov iz „Rimskega Katolika“, kateremu naši „naprednjaki“ po krivici odrekajo rodoljubje, temveč porabili misli iz „negovorjenih govorov“ znanega navdušenega slovenskega rodoljuba, ki z besedo in dejanjem, s spretnim svojim peresom marljivo in neustrašeno dokazuje gorko ljubezen svojo do slovenskega rodu.

Pravo rodoljubje ni družega, kakor posebna vrsta ljubezni do bližnjega, kar je vsakemu kristjanu za ljubeznijo do Boga najvišja in prva dolžnost. A z besedami in njih pomenom je večkrat taka, kakor z denarjem. Pravi denar ima povsod veljavo, spoznavamo ga po določenih po-

dobah in drugih znamenjih. Kovan denar na pr. pa se ne razločuje samo po znamenjih cene, ampak tudi po snovi, iz katere je kovan. „Čim boljše je snov, tem boljši je denar. A marsikoga je pohlepnost zapeljala, da je denar ponaredil, to je: malovredni snovi je dal obliko pravega denarja, da bi ljudi s tem preslepil. Tako kroži pod obliko pravega denarja od človeka do človeka ničvredna tvarina ter prizadene marsikomu veliko škodo.“

Taka je tudi z besedami. Če je stvar ali pojem veliko vreden, ima veliko veljavo tudi beseda, ki zaznamuje stvar ali pojem. Če pa zaznamovana stvar ali pojem izgubi veljavo med ljudmi, izgubi jo tudi beseda. Tako je dandanes pri mnogih z besedo Bog, ki zaznamuje najvišje bitje. Sramujejo se Boga, zato je tudi beseda pri njih ob čast in moč. Nasprotno pa mnogi podtikajo stvar, dejanjem in pojmom večji pomen, nego so ga vredne, zato pa tudi imajo vedno na jeziku besede, ki jih zaznamujejo. Taka je z besedami omika, napredek, svoboda, blagostanje, narod itd. In kaj velja danes vse za domoljubje? Pod to zastavo se mnogokrat dela narodu velika škoda.

Beseda, rodoljubje, ima dandanes jako ozek pomen. Tako je n. pr. velik rodoljub, kdor je vpisan v narodna društva, tam mnogo govori o narodu svojem in njegovih pravicah ter s srdom našteva krivice, katere mu delajo naši nasprotniki. Nasprotno pa ne imenujejo rodoljuba, ki dá mnogo za domače reveže, ki pomaga nesrečnim sorojakom z duševnimi in telesnimi dobrotami. Tak človek je po današnjem pomenu besede le dober, usmiljen človek, a ne rodoljub. Torej je beseda rodoljubje izgubila svoj pravi pomen.

Vera in pamet nam pravita, da moramo ljubiti svojega bližnjega, in ta je vsak človek, ker je vsakdo ustvarjen od Boga in ima isti namen, namreč večno izveličanje. Ta nauk je učil naš Izveličar, pravi rodoljub v najlepšem in najvznejšem pomenu besede, ter ga pojasnil v priliki o usmiljenem Samaritanu.

Kakor pa je ta nauk resničen in veličasten tako je tudi jasno in naravno, da ne moremo do vseh ljudij imeti jednake ljubezni. Naravni zakon nam vелеva, da moramo ljubiti vse ljudi, a ne vse jednako. Tako ne moremo jednako ljubiti tujca, katerega smo videli prvič, kakor prijatelja, katerega poznamo in čislamo že več let. Jednako ne moremo jednako ljubiti narodov, ki nas tlačijo, kakor sorojake, ki z nami živijo v isti nesreči in potrebi. Isti naravni zakon nam vелеva, da tudi iz svojega rodu ne moremo vseh jednako ljubiti. Tako smo dolžni večjo ljubezen do sorodnikov, soprog do soproge itd. Isto nam vелеva naša vera.

Iz tega pa sledi, zakaj moramo imeti večjo ljubezen do svojega rodu, nego do drugih. In pravi vernik tudi ne sme zatajiti ljubezni do naroda, kadar jo more pokazati. To nam izpričuje tudi svetovna zgodovina, dasiravno že od nekaj očitajo krščanski veri, da je breznarodna ali celó protin narodna, akoravno ni nobenemu narodu jemala rodoljuba. Nekdanji Francozi ali Italijani gotovo niso bili slabši rodoljubi, nego so sedanji rogovileži. Odkod je junaški Hofer zajemal ljubezen do domovine? Bil je veren in to ga je unemalo za domovino proti sovražniku.

Rodoljubje je torej krščanska dolžnost. Imeti pa mora korenine v srečju in kazati se mora v besedi in dejanju, kar smo že zadnjič omenili. Kdor v srečju ne čuti rodoljuba, ta ga težko kaže v dejanju. Rodoljub hvali svoj rod in njegove vrline, izraža veselje nad njegovo srečo, žalost nad njegovo nesrečo. Kdor zaničuje svoj rod, zaničuje sam sebe. Pravi rodoljub pa tudi pomaga po svojih močeh odvracati nesrečo in žalost od svojega rodu ter z umom in dlanjo dela v prid domovine. Tak rodoljub dela za pravi in stalni napredek svojega naroda. Ko bi naš narod ne napredoval duševno in gmotno, prej ali slej zgubil bi se med drugimi večjimi in močnejšimi. Vsakdo je torej dolžan z vsemi močmi delati za narod v tem dvojnem oziru.

Rodoljubje pa tudi vелеva, da ne iščemo svo-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Vendar se lord temu odločilnemu sklepu ne more takoj udati, ter misli in misli, kako bi odgovarjal doktorju. Iz te zadrege ga reši Pressmann, ki je nenadoma vstopil. A v kakšnem stanu? Desno oko je imel obvezano, lica vsa zatekla, na vratu poznal se je sled peterih modro-rudečih obrobjenih prstov.

„Ali vidite, kakovega so me ti roparji naredili?! Nič več ni živeti mej njimi!“

„Kaj se vam je zgodilo, Jan?“

„Po noči sem jahal skozi gozd v Glengariffu, kar me od zadaj potegne nekdo na tla, udari z debelo palico po glavi in me jame daviti!“

„Ali ga niste spoznali?“

„Kako ga bodem spoznal v noči, tu v deželi, kjer si je ta druhal vsa podobna. Storil sem se mrtvega, da me je vrag pustil — potem sem se komaj privlekel do hotela, kjer sem dva dni in dve noči preležal. Oko je gotovo proč, v plačilo za mojo

zvestobo. — Prišel sem vas vprašat, kako boste od slej skrbeli za varnost svojih agentov?“

„Mislim, da bi bilo moje sredstvo najboljšo!“ oglasi se doktor.

„Prav imate,“ odgovori lord. „Ali ste vsem najemnikom v Malibory poslali listine iztiranja?“

„Da, od danes do jutri lahko vso druhal spodite!“ odgovori Jan.

„Dobro! Zgodi naj se! Povejte in nesite jim moja povelja!“

„Precej v jutru bom odšel, če si tudi bolezen nakopljem,“ dé Jan, „prosim, dajte mi par vrstic, da je pokazem redarstvu.“

Lord zapiše malo besedi na listek in Pressmann odide.

Doktor in lord sta obedovala in večerjala skupaj, peljala se skupno na sprehod in igrala šah do ene ure zjutraj.

„Za lepi dan se vam zahvaljujem, doktor,“ rekel je lord odhajajočemu doktorju.

„Meni je tudi v popolno veselje!“ odgovori mu doktor. . . .

Jutro je bilo megleno in oblačno; gost dež vsipal se je neprestano. Naenkrat se zasliši krik v vasi. Iz koč glasijo se jok, prošnje, kletve —

„Vojaki!“ vpije Anica, najmlajša sestra slepe

Jovanke, katera je na smrt bolna ležala v Tomovi koči. Tom vstane s silnim naporom vseh moči raz svoje ležišče, tava v vežo in sede na hišni prag. Vojaki so bili že v vasi.

„Začnimo!“ vpije Pressmann. Rabeljni stopijo v prvo kočjo in izpodijo iz nje starčka, njega ženo in tri vnuke. Koča je bila le iz vejevja, v hipu je bila narazen. Druga hiša je bila Hadfieldova; bila je prazna. Potegnili so streho raz zidovja, sekali duri in vlomili okna. V tretji koči bila je nezvestna žena, položili so jo na gnojišče.

„Tu je še mrlič,“ zavpije vojak, „ali naj ga proč spravimo?“

„Kaj je?“

„Mlado dekletce je.“

„Prinesi jo ven in položi jo poleg matere, da ne izgubi svoje lastnine!“ pristavi porogljivo Pressmann.

Kmet, ki je to videl, pobere opeko in jo zažene proti brezbožniku. Kamen zadene konja v glavo in žival se zgrudi na tla. Vojaki planejo nad-nj, poderó ga na tla in bijejo s pestmi. — V trenutju se prikaže vikarij O'Connor. Skušal je zagovarjati kmete, a Pressmann mu surovo odgovori:

„Brigajte se za stvari, ki vas zadevajo, jaz storim svoje!“

jega dobička, če je narodu v škodo, da se nikdo ne poteguje le za svojo osebo, ampak da žrtvuje svojo osebo, svoj dobiček, če je narodu v škodo in nadlogo. Tako so delali celó paganski veliki možje. Vedno pa mora rodoljub skrbeti, da dela za pravo blaginjo naroda, da hodi v dosego dobrega namena po pravi poti in ne po tisti, ki njemu najbolj ugaja. Ni vedno vse dobro in pravo, kar je komu ljubo in drago. Povsod se mora vrl rodoljub ozirati na korist naroda. To je pravo, čisto, nesebično rodoljubje. Ali pa so vsa pota, po katerih hodijo raznoteri rodoljubi, prava in koristna? O tem prihodnjič.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VI. velika skupščina

v Kámeniku dné 23. julija 1891.

(Dalje)

Nato se uvrsti dolg spreved ter z vihrajóimi zastavami na čelu stopa za godbo, katera svira narodne koračnice, proti mestu. In tu kak prizor! Hiša za hišo je okrašena z dolgimi zastavami v cesarskih in slovenskih barvah. Velikanska zastava pa vihra z nad stare kámeniške razvaline na griču, od koder se razlega mogočen strel, da odmeva na sever proti sivim planinam in na jug tija čez rodovitne ravnine. Dolga vrsta udeležencev slednjič dospé čez glavni trg, povsod prijazno pozdravljana, do Fišerjeve restavracije, kjer je kratek odmor za okrepčanje. —

II. Krog 10. ure zberó se vsled vspeveda družbeniki i drugi verniki v dekanijško-župni cerkvi na Šutini k službi Božji. Ker se je bila „Lira“ pripravila za slovensko petje, ni bilo slovesne svete maše z leviti, nego č. o. Božidar Muren, katehet kámeniške ljudske šole, začel je darovati tiho sveto mašo po namenu naše družbe v prosep slovenskega šolstva. „Lira“ je izborna pela, spoznati je bilo, da tu ni kaka produkcija, nego da srce pojoč moli v svetišči Najvišjega. Mej presledki je izvrstno preludiral nadučitelj Janez Čenčič.

III. Krog 11. ure se prične v ozališani mestni dvorani, katero je prepustilo slavno županstvo drage volje za ta dan

Običajno zborovanje.

Zastopnika visoke c. kr. vlade ni bilo navzočenega. Prvomestnik družbi sv. Cirila in Metoda prof. Tomo Zupan, spregovori nekako tako-le:

Slavna šesta velika skupščina!

Po pravilih je družbi sv. Cirila in Metoda zbrati vsako leto svoje podružine na véliki skupščini.

Da budimo s temi svojimi zborovanji vse Slovenstvo, zato zborujemo leto za letom, če le moč, v drugem kraju.

Ko se je zvršila tedaj prva vélika skupščina v sredotočji Slovenstva, v beli Ljubljani — šli smo drugo leto v primorski Trst, še danes naši družbi poglavitno torišče. Tretje družbeno leto smo se podali na štajarske ravnine, v starodavni Ptuj. Četrtri smo zborovali na višem Gorenškem, ob čudovito lepih bregovih Blejskega jezera. Peto leto nas je zopet Ljubljana sprejela v svoje naročje in šesto leto smo

prišli sem v Kámenik, najkrasnejše gorsko mestice na Kranjskem.

Priča ste bili, častita gospoda iz vseh slovenskih pokrajin! tega bratovsko-slovesnega sprejema, s kojim nas je odlikovalo pred nekaterimi četrtinkami ure sl. starešinstvo domorodnega kámeniškega mesta in vsa tukajšnja narodna društva. (Živio! slava!)

Vsak nas je bil torej že pred vstopom v to mesto osvedočen, da je s cela jasen pomén naše šolske družbe čast. kameniškim bivalcem. (Dobro!)

Zato so pa tudi — poleg vseh Slovencev — uprav bivalci tega mesta opravičeni nas vprašati z besedo: „Ali je, sosebno še vodstvenemu odboru, stoječemu na čelu naše družbe sv. Cirila in Metoda, isto tako jasna imenitna njegova naloga, kot je nam jasen te družbe vzvišeni pomen?“

Moja dolžnost je odgovoriti takemu vprašanju tako-le: „Ob bratomornem narodnem razporu v domovini smo si v odboru družbe sv. Cirila in Metoda prvič znali ohraniti ono neizkaljeno edinost, ki bódi slovenskemu narodu nasproti naš absolutorij; drugič je pa vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda s takó ohranjenostjo hotelo biti v izgled in hotelo biti v bodrilo vsemu slovenskemu narodu, čegar s cela kaleidoskopična podoba se mi zdi uprav družba sv. Cirila in Metoda, za versko-slovensko šolstvo delujoča z nerazkrúšenimi močmi.“ (Odobranje.)

Toda, tudi nad nebom naše družbe se pa zbirajo od časa do časa hudourni vremena. A kak je bil vselej taki vihari učinek?

Naj temu vprašanju v priliki odgovorim.

V kámeniških planinah se časih napravlja k pogubonosnemu blisku in grómu, da žuga poljanam in bregovom. — A, če je milo nebo, takrat ne zrožljá ledena toča, ampak razlije se po górskih brdovih in po suhih livadah plodunosni dež, živilo meščanu in ratarju. — Na tak isti način je bilo ob hudih urah vselej pri nas. Kadar se je bliskalo nad nami in je pretíl družbi vihar, doslednje so se vselej takrat in sicer prav posledicam take nevihte pomnožili med slovenskim narodom naši materijalni prispevki in razširil se je ob enem družbin ugled. Slovenski narod je dal družbi sv. Cirila in Metoda s takim razsodnim umevanjem našega delovanja ono izpričbo, ki jej je in ki jej ostane ponos: da je namreč naša družba delovala tudi v pretečenem upravnem letu s cela po njegovem sreji; da je delovala s cela pravilno isto tako v verskem, kot v avstrijskem ter národnem mišljenji. (Dobro, dobro!) — Zato s srčno zahvalo končujoč vsemu Slovenstvu nasproti priznavam: Slovenski narod je tudi v preteklem našem upravnem letu gojil družbo sv. Cirila in Metoda tako, kot čuva nad svojim ljubljanim detetom mila mati. (Odobranje, Živio Zupan!)

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. julija.

Notranje dežele.

Mladočeška stranka se ruši. Mladočeški list „Velehrad“ bere jako hude levito Mladočehom. Mej drugim pravi, da še nobena politična stranka ni tako hitro prišla na površje in zopet propala,

ostalo jih je pred oltarjem, kjer je v Zalikinih rokah umirala slepa Jovanka. „Srečni, ki so v Bogu zaspati,“ dé duhovnik, „hvalimo Boga!“

Zraven mrliča, ki je ležal na vznožju altarnih stopnic, molili so zbrani glasno „Te Deum“. Malo ur pozneje taval je Tom, opirajoč se na palico, sredi svojih ljubih, ki so mu iz lastne in Hadfieldove družine ostali, po cesti navzgor proti Bantry-u. Prebivalec sosednih vasi je bilo s kaznijo iztiranja prepovedano, vsprejeti le jednega izgnanca — le za eno noč. —

V tem je Peter vestno opravljal svoj posel nadzorovanja v gozdih. Tu je kmalu pozabil nauke in svarila očetova, ker je prejenjal blagodejni vpliv župnika baltimore-skega; udal se je z nova, z večjo silo sovraštvu do nemilega sovražnika. Jan Firebrand in drugi nepoznati udje „sinov noči“ so netili v njem strastni ogenj. Poldrugí mesec pozneje dé mu Firebrand: „Danes sem dobil pismo iz Baltimore-a; jutri pride Butterflee.“

„Hvalo Bogu! Gotovo nam bo prinesel sporočil,“ odgovori Peter.

„Želel bi, da bi bile dobre — dasiravno ne moremo kaj dobrega pričakovati iz deželice, koja je plén Angležev.“ (Dalje sledi.)

kakor mladočeška. Dokaz onemoglosti je, da neso mogli sprejeti mandatov v delegacije. To pa je bila sama komedija, ker se neso mogli odločiti, ali bi v delegacijah zagovarjali ali pobijali trodržavno zvezo.

Fejervary. Iz Budimpešte prihaja vest, da odstopi ogerski deželnoobrambeni minister Fejervary. Sprl se je nekda nekaj z drugimí ministri zaradi dogodkov na Reki in za tem v ogerskem državnem zboru.

Vnanje države.

Rusija in Francija. Pomen prihoda francoskega brodovja v Kronstadt se po nekaterih listih močno pretirava. Kdor stvari trezno premišlja, že spoznava, da ta shod ne bo imel nobenih posebnih posledic. Z njim se ni dalje naredil noben korak k ruskofrancoski zvezi. Francoski in ruski listi sicer pišejo, da se je s približanjem Francije in Rusije utrdil evropski mir. To so pa le prazne fraze. Srednjeevropskih držav itak nobena ne preti miru. Vojna nevarnost preti Evropi le od Francije, ki bi rada zopet pridobila Alzacijo in Lotaringijo, in pa od Rusije, ki bi rada razširila svoje gospodstvo na Balkan. Defenzivna zveza mej Rusijo in Francijo bila bi brez vsacega smisla, za ofenzivno pa, kakor se kaže, tla neso še ugodna.

Srbski kralj v Rusiji. Da bi baš sedaj ne bilo francoskega brodovja v Kronstadtu, bi časopisi gotovo veliko več pozornosti obračali potovanju mladega srbskega kralja po Rusiji. To potovanje ni brez političnega pomena. Povsod kralja nenavadno slovesno vsprejemajo. Jasno se vidi, da bi Rusija rada na svojo stran pridobila Srbijo. Dné 26. t. m. je kralj bil pri službi božji v Kijevu. Vsa mestna posadka je napravila špalir, ko se je vozil iz carske palače v cerkev sv. Sofije. Zvonili so z vélikim zvonom, s katerim zvoné samo, kadar je car v Kijevu. Popoldne je kralj ogledal vojake, ki so pod poveljstvom generala Dragomirova defilovali pred njim. Zvečer je bila razsvetljava. Ko se je kralj vozil po mestu, je igrala godba srbsko himno. Ta nenavadna odlikovanja napravljajo gotovo na kralja jako ugodne vtise, kateri bodo vplivali na njegovo poznejše politično delovanje.

Bolgarija. Bolgarski ministerski predsednik Stambulov je kot knežev zastopnik razpisal volitve za okrajne svete na dan 4. avgusta. Če se bode opozicija teh volitev udeležila, ni znano. Najbrž se je udeležé Radoslavova pristaši, Cankovei pa najbrž ne, ker nimajo nobenih pravih vodij v deželi.

Angleški konservativci. Konservativni listi posebno proslavljajo irskega tajnika Balfourja. Posebno v zadnjem zasedanju angleškega parlamenta je ta mož postal jako popularen. Pa tudi liberalna glasila pišejo, da je Balfour mož prihodnosti. Posebno njegova irska politika ugaja Angležem. Če so Irci zadovoljni s to politikó, na to se seveda angleški listi ne ozirajo. Govori se, da bode kmalu Balfour, ki je Salisburyjev sorodnik, postal faktični vodja konservativcev, če tudi ostane Salisbury po imenu še nadalje vodja, dokler se ne umakne političnemu delovanju. Za angleška konservativce je tudi potrebno, da imajo dobrega vodjo v spodnji zbornici, kjer se bíjejo največji politični boji. Salisbury kot član gorenje zbornice ne more voditi tudi vse politike v spodnji zbornici, v katero po strogih angleških parlamentarnih običajih še vstopa nima, dasi je ministerski predsednik.

Volilna reforma v Angliji. Salisbury nove volitve za parlament odlašá, da bi poprej parlament premenil njegovi stranki ugodno volilni red. Vlada bóde bajé predlagala, da se povekša število državnih poslancev na Angleškem, ali pa pomanjša na Irskem in Škotskem, ker se je prebivalstvo poslednja desetletja jako pomnožilo v Angliji, na Škotskem in Irskem pa ne. V poslednji deželi je prebivalstvo celó močno nazadovalo. Vidi se torej, da bodo volilni red premenili le zato, da bi Irci ne imeli več tolikega vpliva v parlamentu. Druga proti Ircem naperjena naredba bóde, da nikdo ne bóde smel voliti, kdor ne zná čitati in pisati. Na Irskem je pa zaradi neugodnih gmotnih razmer tudi omika precéj zaostala in mnogi ljudje ne znajo čitati in pisati. Nadalje se bóde določilo, da nikdo ne sme kandidovati v več krajih, in tudi v več okrajih voliti ne sme, naj ima tudi v več okrajih posestva. Ženskam, davek plačujočim, pa se bóde dala volilna pravica.

Ministerska kriza na Holandskem še ni končana, dasi je vlada dala ostavko že pred tremi tedni. Liberalci nimajo v izobilji sposobnih mož za ministerske sedeže. Amsterdamski župan Tienhoven se pogaja v imenu kraljice regentinje z raznimi vodji liberalne stranke o sestavi ministerstva, pa dosedaj brez uspeha. Kraljica želi, da bi nova vlada skušala uvesti občno vojaško službo, mnogi liberalni poslanci pa imajo proti temu pomislíke, bojé se, da bi se stranka ne razbila.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnega pri Bledu, 28. julija. Pičle pol ure hoda od prekrasnega Bleda proti jugovzhodu popelje te pot v prijazno vasico Ribno. Že od daleč zagledaš majhno cerkvico, ki ponosno moli zvonik v sinje nebo. Ta hiša božja je zunanje še dokaj čedna, ali notranja oprava je čakala pomoči. Prišel

Duhovnik na to odide in uči nesrečne žrtve — potrpežljivosti.

Tudi hišico, namenjeno Petru in Zaliki, so razrušili. Dospeli so do Tomove kočé. „Vén!“ zavpije vojak.

Tom se nasloni Zaliki ob roko, poklekne in trikrat poljubi prag svoje kočé. Tudi otroci storé tako; na to vzame Zalika slepo Jovanko na roki in vsi odidejo. — Dvesto ljudi je bilo brez strehe. — Ko je bilo vse končano, dé jim duhovnik:*)

„Ljubi otroci, ne pozabimo v trenutju največje sile Gospoda, ki nam je dal življenje — in ga bo vzél — pojdite z mano!“

Dvesto ubogih žrtev tavaló je k cerkvi, nesóč seboj mrličé na rokah. Tu je z ugaslimi očmi molilo litanije in molitve za mrtve. Ko je duhovnik vse pokopal, odmolil zadnje molitve, dejal jim je: „Otroci, čas ločitve je prišel; postava vam ne pripušča, da bi ostali tu; a milosréna roka, ki je žal ne poznam, poslala mi je toliko svoto denarja, da vsak izmej vas dobi dva funta kruha in pol šilinga denarja.“

Ko je bilo to razdeljeno, blagoslovil je je zadnji-krat vikarij; na to so se razšli. Le majhno število

*) Resnično — zgodovinsko!

je čas, da se je tudi notranja oprava Bogu v čast in slavo predrugečala. Veliki altar je čisto nov, dva stranska altarja in propovednica je pa prenovljena. Kdo je neki isti, ki je vse to dal napraviti — morebiti prebivalci duhovnije? Ne! To ni stvar skupnih moči, ampak samo jednega — zopet jeden velikodušen dar plemenite človekoljubkinje blagorodne gospe Josipine Hočevnar v Krškem. Ona je ista plemenita duša, katera neumorno deluje na to, človeštvo s pravo kristijansko ljubeznijo osrečiti. Ni se torej čuditi, ako je prebivalstvo v popolnej navdušenosti zaradi tega darila; — staro in mlado sliši z vsem spoštovanjem ime plemenite dobrotnice izgovarjati, in da še več — vidiš tudi solze hvaležnosti — kar gotovo priča, da je ljudstvo plemenitej gospej za ta velikodušni dar neizmerno hvaležno.

Dne 19. julija pripeljali so farani altarje iz Radovljice na desetih vozeh. Vozovi, konji vse je bilo v praznični obleki. Med gromenjem topičev in zvonjenjem pomikala se je počasi vrsta vóz proti Ribnemu. Prebivalci duhovnije so šli naproti in ko so skupaj prišli, kaj čuješ naenkrat? Jok, glasni jok samega veselja.

V nedeljo o sv. Jakobu je blagoslovil altarje preč. gosp. Razboršek, dekan z Bleda. Nato je sledila slovesna sv. maša z asistenco preč. g. Azmana, župnika iz Gorij, in preč. g. Berlica iz Bohinjske Bele. Pri propovedi omenil je preč. gospod dekan velikodušnega daru blagorodne gospe Hočevnar ter z ginjenimi besedami faranom naše duhovnije na srce polagal, da naj se vedno tega daru z odkritosrčno hvaležnostjo spominjajo ter v tem božjem hramu očitno v presrčni molitvi za časní in večni blagor dobrotnice prosijo.

Moje skromno pero ne more te prelepe slavnosti tako opisati, kakor bi moralo biti; dovoljujem si pa vendar opomniti, da so prebivalci naše duhovnije najgloblje hvaležni in da prosijo: Vsegamogočni naj bi blagovolil plemenito dobrotnico za ta velikodušni dar in sploh za vse dobrote z vsem zemeljskim in nebeškim blagoslovom osrečiti.

Solska razstava c. kr. strokovne šole za umetno vezenje in šivanje čipek v Ljubljani.

V slehernem letu, odkar je ustanovljena c. kr. strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipek v Ljubljani, dana nam je bila prilika, da smo posebno zadovoljno poudarjali, oziroma ocenjali prelepe uspehe, kateri so se pojavljali leto za letom na šolski razstavi tega mladega zavoda.

Posebno lani, ko je bila prostorna redutna dvorana pretesna za obilo razstavljenih izdelke tako strokovne šole za vezenje in šivanje čipek, kakor strokovne šole za lesno industrijo, občinstvo nikakor ni moglo prehvaliti tvorov, ki so toliko živo pričali o neumornem trudu učiteljskega zbora in izredni nadarjenosti mladine naše.

Letošnja razstava res ni toliko obsežna, ker je razstavila samo jedna šola proizvode, izvršene v ravnokar minolem letu, vendar je resnično vredna, da si jo ogleda vsakdo, kdor količjak utegne, in vidi na svoje oči, kako strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipek izvršuje svojo nalogo, kako napreduje od leta do leta.

Nikakor nečemo na drobno ocenjati razstavljenih del in nariskov, ker nam bode članek s pričo obširnega gradiva itak obilo narastel pod peresom, nego samo kolikor mōči kratko hočemo navesti najvažnejše proizvode te razstave.

V prvem letniku, kjer poučuje gospd. Ivana Föderl, vidimo dvojvrstne tvore, od katerih so jedni namenjeni zgolj šolskemu pouku, drugi pa se ozirajo na raznovrstne potrebe dejanskega življenja.

Na prvih, takozvanih vzorčnih prti, vidimo pristno podobo raznovrstnih tehnik, katere so propisane temu učnemu zavodu, pričeni od priproste Holbeinove tehnike do bogate arabske in janinske tehnike. Križernati in pločasti vbodi, pisane rése in vezene, poleg njih kitasti vbodi in belo-vezeni vzorčni prti, krasno izvršeno tamburiranje, — to vse se razgrinja pred teboj tako nežno, da ne véš, čemu bi se čudil najbolj. Praktičnega pomena ti tvorí nimajo, kakor smo že omenili, ali kar najjasneje poučujejo tudi nevezbano okó, kako se polagoma iz priprostih motivov tvorijo vezene, visoko dovršene.

Drugim proizvodom, izvršenim za različno rabo, prištevamo zlasti bogato s svilo vezene obleke in drugo perilo, takisto svileno vezeno, mimo tega iz-

borni odeji, izvršeni v „Filet guipure“-tehniki, raznovrstno namizno platno, nadičeno s pisanimi cvetkami in drugimi okraski, posebno pa vzorčni prt, pri katerem vidimo na jedni strani arabsko tehniko, na drugi pa zlato vezenje. Tako izvršeni tvorí se posebno priporočajo za cerkvene stvari, vidne od dveh strani.

Pozabiti ne smemo pri tej priliki tudi obilega čipkarstva, n. pr. vzorčnih prtov, izvršenih v raznovrstnih tehnikah; dalje vidimo „punto tirato“ in „punto tagliato“, „point lace“, „filet-guipure“, mimo tega čipko za oltarski prt in dokaj čipk v isti tehniki („point lace“), dele jopičev v tehniki „point de Franco“, servijete itd., zgolj stvari za praktično rabo.

Toliko o prvem letniku. Da se pojavljajo v drugem letniku (učiteljica gospa Marija Hlavka) krasnejša dela za okó, to je sevéda umevno samo po sebi. Ne govorimo o dičnih belih vezeninah, ki res posebno ne mičejo priprostega ogledovalca, dasi bi bilo težko oceniti veliki trud in izborna tehniko, katere zahtevajo takšni izdelki, ali uverjeni smo, da se bode vsakdo čudil drugim tehnikam, rekše prtom v janinski in arabski tehniki, prelepim aplikacijam v svili, atlasu in peluche, perzijskemu á jour-delu; nič manj pa ga ne bode zanimala sijajna „borderie d'Espagne“ in obilica rudeče vezanih prtov. Posebno hvalno omenjamo japonskega in kineškega pločastega vezanja, in resnično nam je žal, da se nam ne kažejo bogati prti z zlato vezeno popolnoma dovršeni, ker njih vtisek ni takšen, kakoršen bi bil, da so izdelani do cela.

Izmed razstavljenih tvorov, namenjenih dejanskemu življenju, navajamo sešeno prekrasni, belo vezeni žepni robec, izvestno najlepši proizvod vse razstave, in bogato albo s širokim čipkanim robom. Pozorno smo si ogledali tudi štirioglati rudeče vezeni prt, veliko aplikacijo na suknu, namizni prt s pločastim vbodom, in konečno dve stolni preprogi v arabski tehniki in z aplikacijo, mimo blazinice, izvršeni v različnih tehnikah itd.

Celotni vtisek te šolske razstave lepo spopolnujejo premnogi, posebno strokovni nariski. Dokaj nadarjenosti nam odkrivajo ti nariski in kažejo izredne uspehe, ako tudi se letos risanje ni poučevalo tako redno, kakor v drugih letih. Ker namreč šolsko vodstvo ni moglo dobiti primerne učiteljske moči za razpisano mesto, moralo se je dosti supilirati; vendar je upati, da se prihodnje leto odpravi ta nedostatek, kateri je sicer sevéda neljub, vendar pa ni imel, kakor nam kažejo vsi nariski, zlih posledic.

Tako smo torej opisali šolsko razstavo; vsakdo, kdor si jo ogleda, najde izvestno še drugih stvari, ki mu bodo posebno ugajale poleg gori navedenih. Mi pa smo gledé na dosedanje razstave prepričani že danes, da bode veliki deželni razstavi, katera se pripravlja za prihodnje leto, na posebno diko razstava, katero priredita naši strokovni šoli za lesno industrijo in umetno vezenje v Ljubljani!

Dnevne novice.

V Ljubljani, dne 30. julija.

(Presvetli cesar) se odpelje dne 19. avgusta iz Išla na Dunaj, kjer ostane do dne 29. avgusta. Popoldne tega dne se odpelje z večjim spremstvom z Dunaja v Celje ter se udeleži dne 30. in 31. avgusta vojaških vaj v celjski okolici.

(Iz Kamnika) se nam piše: V tukajšnjem Prašnikarjevem kopališču nastanil se je zdravnik, ki zdravi po Kneippovi metodi. Tu zdravlja iskajočim je v mestu še dosti snažnih in cenih stanovanj na razpolago. Kdor želi o tem kakega pojasnila, naj se obrne na A. K., poste restante, Kamnik.

(Umrli) je v Novem Mestu tamošnji odvetnik in bivši deželni poslanec g. dr. Janez Skedl.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske.) Od 19. do 25. julija je bilo novorojenih 15, mrtvorojena 2, umrlo jih je 28, in sicer za škrlatico 3, za tifuzom 1, grižo 1, vrtico 1, jetiko 8, za različnimi boleznimi 14; od mrtvih je bilo tujcev 8, v zavodih 8. Zbolelo je v tem času 7 oseb za nalezljivimi boleznimi.

(Iz Würshofena) nam piše prijatelj: Od 16. susča t. l. do 28. t. m. je prišlo v Würshofen nad 7300 oseb. Mej drugimi so sedaj tukaj senjski biskup Posilović, znani apologet in profesor na vseučilišču v Freiburgu Weiss, profesor dr. Rohling, knez Solms-Braunfels s soprogo, kneginja Fürsten-

berg s sinom, knez Aleks. Bariatinsky s soprogo in hčerjo, vojvoda Pavel Meklenburški itd. Novo Kneippovo kopališče je dovršeno, a načrt poslopja ni bil praktičen, ker ni prostorne čakalnice. Duhovnikov je med gosti do 150. Zadnje tedne je trikrat igrala vojaška godba tudi več avstrijskih komadov, kot: Avstrijsko himno, Radeckijevo koračnico, „O du mein Oesterreich“ itd. Vsi gostje brez razlike narodnosti so burno ploskali, samo naši Madjari ne. Ti vedno odgovarjajo, da so „iz kraljevine madjarske“. Poslušal sem živahen razgovor med nekim Madjarom in Bavarcem. Madjar je trdil, da ni Avstrijec, temveč le Oger, da Ogri finančno vzdržujejo Avstrijo in Madjari na rokah nosijo ogerske Slované itd. Na vse te bedarije mu je bavarski duhovnik ostro odgovarjal ter pokazal, da dobro pozna avstrijske razmere. Madjari, katerih je veliko tukaj, sploh najrajši občujejo sami med seboj, sicer pa se jih tudi mi radi ogiblujemo zaradi njihove ošabnosti ter občujemo s Čehi in Hrvatí. Vreme je zopet prav deževno. Kneipp ima vsak dan predavanja; poslušá ga na stotine ljudi.

(Časnikarska raca.) „N. Fr. Presse“ je pisala minoli ponedeljek, da so se v Kronstadtu pozdrava francoskega brodovja udeležili tudi zastopniki slovanskih listov v Avstriji, med drugimi „Hrvatske“, „Slovanskega Sveta“, „Il Diritto Croato“ itd. Včerajšnja „Edinost“ pa piše, da je ta vest zlagana. Ta debela raca, méni tržaški list, ne bode teknila nasprotnikom avstrijskih Slovanov. Mi dostavimo, da tudi „Slov. Narodu“ ne, ki jo je včeraj predložil svojim čitateljem.

(Tatvina.) Iz Šmarije se nam poroča: Od minolega ponedeljka na torek čez noč imeli smo v naši farni cerkvi neljubega gosta uzmoviča. Priklatil se je v cerkev skozi okno na južni strani, kjer je mrežo odtrgal, steklo zdrobil in potem okno odprl. Kakor smo opazili, mudilo se mu ni posebno. Pred velikim altarjem je odstavil najpreje malo mizo ob kamniti pušici in klečalnik, potem še-le polagoma odtrgal ključavnico od pušice, izpraznil jo, ključavnico in denar odnesel. Potem je pa ob prižnici izruval iz stene drugo pušico, kjer je bil hranjen žrebelj, prinešen iz Rima v spomin na Jezusov žrebelj, s kojim je bil pribit na križ. Marsikdo je v pušico vrgel kak krajcar. G. Uzmovič je pa vse vkup odnesel. Bržkone je imel več truda in skrbi, kakor pa je ugrabil, ker ravno mnogo ni bilo v pušicah. Odšel je po isti poti, kakor je prišel v cerkev. Dobro bi bilo, da bi merodajni krogi nekoliko bolj gledali na prste premnogim postopačem, ki nas nadlegujejo dan na dan brez vseh potnih pravie, in to nekateri prav krepki korenjaki.

(„Zgodovinskega Zbornika“) razposlala se je te dni 16. številka, ki ima naslednjo vsebino: Kronologična vrsta mekinskih opatinj (spisal Josip Benkovič). — Diplomatarij: 16. Bulla papeža Pija VI., s katero zatara nadškofijo goriško ter povzdigne ljubljansko škofijo v nadškofijo. — Slovestvo: Zgodovina cerkljanske fare. (Nadaljevanje.)

(Družbi sv. Cirila in Metoda) piše čast. gosp. župnik pri sv. Lambertu, Anton Breč: „Ponemč, da sv. Cirila in Metoda najbolje častimo, ako skrbimo po svojih močeh, da se njuno delo nadaljuje, pošiljamo petak slavni družbi sv. Cirila in Metoda. Šentlambertske častilci sv. Cirila in Metoda.“ — Bódi dar iz naših gorá ostalemu Slovenstvu, vnetemu za vero, cesarja in dom, v blágo posnemo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Za učiteljski shod v Pragi) dne 6. avgusta se delajo velike priprave. G. Legó je načelnik odboru, ki se trudi gostom napraviti prijetno bivanje v Pragi in že razpošilja programe in povabila. Tudi več drugih slavnostij bode v Pragi prihodnje dni. Iz Zagreba je naznanjenih nad 30 gg. profesorjev in učiteljev.

(Brzovlak v Prago) odide dne 3. avgusta iz Ljubljane. Cene so jako znižane, in sicer velja vožnja tja in nazaj v II. razreda 26 gld. 60 kr., v III. razredu 15 gld. 80 kr. Za vse je primerno preskrbljeno. V Mariboru bode večerja, na Dunaju zajutrek, v Brnu obed po navadni kolodvorski ceni. Vlak vozi skozi najlepša mesta in kraje, a vse pre-sega zlata Praga s krasno razstavo, ki zanima trgovca, obrtnika, rokodelca in poljedelca. Naj nihče ne zamudi te ugodne prilike in se pridruži pri tej priliki. Vozni listki in vsa pojasnila se dobivajo v pisarni g. J. Paulina v Ljubljani.

(Nesreča.) Šestnajstletni pastir Valentin Zidar iz Lazov pri Gorjah je na Kleku pasel ovce pod-

homske vasi. Dne 22. t. m. so ga pogrešili, dne 25. t. m. pa našli mrtvega v nekem prepadu.

Telegrami.

Praga, 29. julija. „Hlas Naroda“ protestuje proti mladočeški koketeriji s politiko Vašaty-jevo, ki more le škoditi praški razstavi in narodu.

Pariz, 29. julija. Pogreb ponesrečencev na kolodvoru St. Mandé je bil danes jako slovesen. Šestnajst vóz je peljalo mrliče. Velika množica, med njimi delavski minister, udeležila se je pogreba. Predsednik Carnot in notranji minister sta poslala zastopnika.

London, 30. julija. Pri dineju v Mansion-House je rekel Salisbury, da ne pozna nobenega časa, ko bi vnanja politika imela manj ovir in evropska politika večji mir, kakor je sedaj. Govornik je naglašal hitri razvoj Bolgarije in Egipta. Napovedani prihod francoskega brodovja v Portsmouth je nov in pomenljiv dokaz za miroljubje Francije. Zavezniki Anglije so tisti, ki hočejo mir in sedanjo razdelitev dežel.

Potovalni zvezki

(Reisehefte), kateri se poljubno zložijo iz posamičnih vozniških listkov za vsako evropsko in izvanevropsko železnico ali parobrodno črto, 45 dni veljavni, pripravljeni za ravno sedaj pričeno potovalno dobo, dobé se po jako znižani ceni v **Jos. Paulinovi** mejnarodni potovalni pisarni v Ljubljani. **Cena n. pr. Ljubljana-Dunaj in nazaj gld. 12[—]** in višje. Pojasnila in programi vedno zastoj na razpolago. (10—3)

Najnižje cene. Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežulkov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Razglas.

Ker je živinska bolezen v velikolaškem okraju pojenjala, je vis. c. kr. deželna vlada dovolila, da se

živinska semnja na Zdenski rebri,

katera bi imela biti dne 13. junija in dne 17. julija, preložita za letos na dan 1. avgusta in na dan 3. septembra.

Žnidaršič,
župan.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vrejšajoče sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odprete. — Cena steklenici 10 kr. (300—148)

Umrli so:

27. julija. Franc Jeršek, sprevednikov sin, 16 mesecev, Dunajska cesta 7, davica. — Frančiška Jenko, gostija, 45 let, Kurja Vas 7, jetika. — Franc Hiti, krojačev sin, 3 mesece, Karolinska cesta 11, katar v črevih.

28. julija. Franc Luknis, kleparjev sin, 2½ leta, Streliške ulice 11, pyemie. — Valentin Jamar, kolar, 26 let, Kravja dolina 11, kap.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovanja	razkoma v mm	toplomera po Celziju			mm
29	7. u. jut.	732.2	16.2	brezv.	12.50
	2. u. pop.	730.6	25.6	sl. jzpad	dež
	9. u. zveč.	739.7	20.4	"	
Srednja temperatura 20.7°, za 1.1° nad normalom.					

Tuji.

28. julija.

Pri **Maliču**: Eifer s hčerjo, Engel, Fritsche, Adler, Smeipidel, trgovci, z Dunaja. — Arko, vinotržec, iz Zagreba. — Kossman, dež. sod. svetnik, s soprogo, iz Šlezije. — baron Albori, c. in kr. fml., z rodbino iz Miškolea. — Vierzolli z rodbino iz Pulja. — Schaupa, vdova, iz Sela. — Rossi, trgovec z lesom, iz Trsta. — Janko, trgovec, iz Kočevja. — Baumgarten, trgovec, iz Budimpešte.

Pri **Stonu**: Sieha, stotnik, s soprogo; Bing, Besenbruch, Goldhammer s soprogo, trgovci, z Dunaja. — Koschier, uradnikova soproga, iz Loke. — Schmidt, poročnik, iz Celja. — Klinger s soprogo iz Trsta. — Gorla, trgovec, iz Milana. — Weber, zasebnik, s soprogo, iz Monakovega. — Goldstein in Blau iz Vel. Kaniže. — Seumel-rock, stotnik, iz Gorice.

Tržne cene v Ljubljani

dne 29. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 46	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5 52	Surovo maslo,	— 72
Ječmen,	3 41	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 9	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5 4	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso,	5 52	Telečje	— 54
Koruz,	5 50	Svinjsko	— 62
Krompir,	2 50	Koštrunovo	— 40
Leča,	10 —	Pišanec	— 35
Grah,	9 —	Golob	— 16
Fižol,	9 —	Seno, 100 kgr.	1 60
Maslo, kgr.	— 80	Slama,	2 14
Mast,	— 68	Drva trda, 4 mtr.	6 40
Špeh svež,	— 60	" mehka, "	4 20

500 goldinarjev

se zagotavlja vsakemu bolehačemu na plućih, komur ne pomaga svetovnoznani maltozni izdelek. — Kašelj, hripavost, naduha, plučni in sapniški katar, izmečki itd. prenehajo že v malo dneh. Na stotine jih je to zdravilo rabilo že z uspehom. Maltoza ni tajno sredstvo, napravljen je z vplivom slaja in koruze. Spričevala najvišjih avtoritet se lahko ogledajo. — 3 steklenice z zabojem gld. 3.—, 6 steklenic gld. 5.—, 12 steklenic gld. 9.—.

Albert Zenkner,

(4-2) izumitelj maltoznih preparatov v Berlinu.

„Anker“

zavarovalna družba za življenje, v zagotovitev rent in za zavarovanje proti nezgodam na Dunaju.

Ustanovljena leta 1857.

Jamstveni zaklad av. velj. gld. 41,389.671—
Stanje zavarščin z dnem 1. julija 1891 „ 204,921.639.41
Izplačila do 1. julija 1891 „ 82,734.828.11

Družba vsprejema:

Zavarovanja za življenje v vseh možgih kombinacijah.
Zavarovanja glavnice do določene starosti.
Zavarovanja za osiguranje rente.
Zavarovanja proti nezgodam.
Zavarovanja na dobiček dote pri otrocih.

Zavaruje v slučaju vojne brez posebne odškodnine, izimši aktivnemu vojništvu podrejene osebe.

Dobitni delež osiguran pri vseh kombinacijah vključ nizki zavarščini.

Glavni zastop za Kranjsko

pri

J. J. NAGLAS-u
v Ljubljani. (8—2)

Dunajska borza.

Dne 30. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 " 45 "
Zlata renta 4%, davka prosta	111 " 65 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 30 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1022 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	287 " 50 "
London, 10 funtov stl.	117 " 95 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 37½ "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 95 "

Dne 29. julija.

Ogerska zlata renta 4%	104 gld. 80 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	135 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	179 " 75 "
Zastavna pisma avstr. zem. kred. banke 4%	97 " 20 "
Zastavna pisma	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	188 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " 75 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 " 55 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	59 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	49 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2729	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99 " 75 "
Papirni rubelj	1 " 25 "
Laških lir 100	46 " 50 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, L., Wollzeile šte. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaganje glavnice priporočamo:
4% gallške propinacijske zadolžnice.
4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Zemljiškokreditne promese
à 1 gld. in 50 kr. kolek.
Glavni dobiček 45.000 gld. av. velj.
Žrebanje je že dne 17. avgusta!